U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **Ing. B. F.**, zastoupeného Mgr. Václavem Erbanem, advokátem se sídlem Sokolská 21, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. KÚOK/89829/2008/OSV-SP/7178, č.j. KUOK 96613/2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 5. 2010, č. j. 38 Cad 43/2008 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci žalobce Mgr. Václavu Erbanovi, advokátovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 5. 2010, č. j. 38 Cad 43/2008-38, (dále jen „napadené usnesení“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. KÚOK/ 89829/2008/OSV-SP/7178, č.j. KUOK 96613/2008, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Tímto rozhodnutím žalovaný v odvolacím řízení zrušil rozhodnutí o přerušení řízení o povolení obnovy řízení ve věci odejmutí dávek sociální péče, a řízení zastavil.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ustanovil usnesením ze dne 15. 6. 2009, č. j. 38 Cad 43/2008 - 30, stěžovateli k jeho žádosti zástupce z řad advokátů Mgr. Václava Erbana, advokáta. Z doručenek založených ve spise na č.l. 42 je zřejmé, že napadené usnesení krajského soudu bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 13. 5. 2010, neboť jej převzala pověřená pracovnice advokátní kanceláře J. I. a dodejku opatřila razítkem advokátní kanceláře. Dne 28. 5. 2010 stěžovatel bez prostřednictví svého ustanoveného právního zástupce podal na poštu Prostějov 8 doporučenou zásilku č. R 010858 obsahující blanketní kasační stížnost (obálka založena na č.l. 45 spisu).

Krajský soud shledal kasační stížnost jako zjevně opožděnou, a proto podle § 108 odst. 1 věta první s. ř. s. neodstraňoval její vady a nečinil další úkony ve smyslu § 108 s. ř. s. a přímo ji předložil se správním spisem Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absenci dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.) apod.

Podle § 106 odst. 2 věta první a třetí s. ř. s. *musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 40 odst. 1 věta první s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Podle odst. 2 téhož ustanovení, *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Pro posouzení, zda byla kasační stížnost podána včas, je jednak podstatné, kdy bylo stěžovateli doručeno napadené usnesení krajského soudu proti kterému brojil, a jednak kdy skončila. Z výše uvedených skutečností vyplývajících ze spisu je zřejmé, že lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala stěžovateli běžet v pátek dne 14. 5. 2010, neboť **dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek byl čtvrtek 13. 5. 2010 a skončila ve čtvrtek 27. 5. 2010,** neboť tento den se svým označením shoduje se dnem určujícím počátek dvoutýdenní lhůty, tj. se dnem, kdy bylo napadené usnesení doručeno stěžovatelovu zástupci (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2003, č. j. 4 Azs 10/2003 - 35, přístupné na www.nssoud.cz).

Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tedy byl čtvrtek dne 27. 5. 2010, v němž měla být podána osobně k soudu nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. jiným zákonem předvídaným způsobem. Z obsahu spisu však jednoznačně vyplývá, že stěžovatel podal výše popsanou zásilku obsahující kasační stížnost na poštu až dne 28. 5. 2010, tedy po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Ustanovenému zástupci stěžovatele Mgr. Václavu Erbanovi, advokátu Nejvyšší správní soud nepřiznal žádnou odměnu za zastupování, neboť z obsahu spisu vyplývá, že v řízení o kasační stížnosti neučinil žádný úkon.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda
senátu